

Хрещатик

Київ міська газета

Важлива розмова про Київ сьогодні та завтра: Кличко зустрівся з делегацією із США

Віталій Кличко зустрівся в столичній мерії з групою старших радників Конгресу США.

Очоловав делегацію президент Американської ради зовнішньої політики, впливовий республіканський стратег Герман Пірчнер — автор книги «Після путіна».

Американську делегацію зокрема цікавило, як Кличко бачить відновлення України після завершення війни, в яких галузях на муніципальному рівні необхідно продовжити перетворення, також торкнулися питань поточної внутрішньої ситуації в Україні та необхідної підтримки нашої держави.

«США — стратегічний партнер України. Військова та економічна допомога, яку ми отримуємо від вашої країни, дає українцям можливість ефективно боротися проти російської агресії. В основі цієї допомоги — міцна двостороння підтримка, яку має Україна в Конгресі США. Завдяки цьому були ухвалені безпрецедентні за обсягами пакети військової та економічної допомоги, яку Україна отримала минулого року та продовжує отримувати», — сказав Кличко.

Він підкреслив, що ми не повинні дати можливість путіну отри-

мати перепочинок, перегрупуватися та вдарити знову. Його мета не змінилась. Кремлівська орда хоче знищити українську державу і цілеспрямовано здійснює геноцид українців.

«Тому нашій перемозі над російськими загарбниками немає альтернативи, ми не маємо права на поразку. Коли я кажу „ми“, то маю на увазі Україну і наших партнерів, в першу чергу — США», — підкреслив Кличко.

Він наголосив, що сьогодні Україна б'ється не тільки за свою свободу, незалежність і демократичний вибір. На полях битви вирішується майбутнє Європи. Тому тільки спільна перемога може забезпечити стабільність, мир та добробут європейського континенту і світу в цілому.

«Втім, треба розуміти, що боротьба проти російських варварів вимагатиме додаткових зусиль як від України, так і від її союзників. Тому закликаємо наших друзів зрозуміти важливість посилення підтримки України саме зараз. Це стосується збільшення поставок сучасної зброї, обсягів економіч-

ної та фінансової допомоги, ще більш суворох санкцій проти росії. Українці здивували світ своїм героїзмом. Але для перемоги нам потрібна зброя!» — наголосив Віталій Кличко.

Він подякував США за неоціненну підтримку в цей нелегкий воєнний час та відверто розповів про ситуацію в столиці та Україні.

У коментарі для журналістів Кличко підкреслив, що нині вкрай важливо доносити до всіх наших партнерів ключові тези про те, які процеси відбуваються в країні та в столиці зокрема, й отримувати зворотній зв'язок.

«Багато запитань було про виклики сьогодення, проговорили також про найближче майбутнє, адже війна закінчиться нашою перемогою, й країна має зробити правильні наступні кроки. Якими вони будуть з нашої сторони, цікавилися американські друзі. Я запропонував разом писати дорожню карту тих реформ, які мають відбутися в Україні, щоб вона відповідала ключовим вимогам сучасної демократії. Це неможливо зробити одному, потрібна допомо-

га надійних партнерів, які мають досвід і досягнення», — сказав Віталій Кличко.

Він розповів, що перебуваючи на Всесвітньому економічному форумі в Давосі, де однією з ключових тем була Україна, також обмінювався інформацією й доносив головні меседжі до представників різних країн, заручався підтримкою.

«Адже, в цілому, від цієї підтримки залежить наше майбутнє й наше виживання. Особливо це стосується зброї та фінансів», — сказав Кличко.

Він розповів про результати зустрічі з керівниками Європейського банку реконструкції та розвитку та кошти, які нададуть Києву на інфраструктурні проекти.

До слова, старші радники, що мають десятиліття досвіду здійснення експертизи та є представниками «мозкового центру» Конгресу США, впливають на формування політики США стосовно України. Тому цей візит напередодні початку підготовки бюджету США на 2024 рік є дуже важливим. Також його важливість обумовлена змінами у складі Конгресу США. Адже в умовах триваючої

російської агресії важливо зберегти двопартійну підтримку України американськими партнерами.

У складі делегації також — старший радник Комітету з міжнародних відносин Сенату США Ганна Тобурн, старший радник Гельсінського комітету Конгресу США Алекс Тірскі, засновник і президент Центру медіадосліджень Л. Brent Бозел III, колишній заступник міністра оборони та член Консультативної ради Американської ради зовнішньої політики Вільям Шнайдер молодший, директор із зовнішніх зв'язків Американської ради зовнішньої політики Енн Свінген.

А також — старший науковий співробітник з питань Європи та Євразії Американської ради зовнішньої політики Е. Вейн Мері, директор Вашингтонського офісу Центру американсько-українських відносин (CUSUR) Микола Грицькован, старший науковий співробітник із зовнішньої політики США в Американській раді зовнішньої політики Лоуренс Дж. Хаас.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Мер столиці зустрівся з делегацією з США. Фото: Олексій Самсонов

У столиці створюють перший в Україні тренінговий центр психологічної стійкості

У ньому надаватимуть психологічну допомогу та навчатимуть самостійно справлятися зі стресовими станами.

У приміщенні, де працюватиме Центр, вже йде реконструкція, він повинен запрацювати вже навесні. Про це повідомила заступниця голови КМДА Марина Хонда.

За її словами, створення такого Центру — важливий етап розбудови системи соціально-психологічного навчання та допомоги цивільному населенню, формування навичок стресостійкості у мешканців міста.

Фахівці навчатимуть людей самостійно справлятися зі стресови-

Заступниця київського міського голови Марина Хонда. Фото: Олексій Самсонов

ми станами, надаватимуть групову та індивідуальну першу психологічну допомогу тим, хто її потребує, зокрема і демобілізованим військовим та членам їх родин.

«Центр створюється за ізраїльськими методиками: такі заклади успішно працюють майже в усіх містах Ізраїлю, — зазначила Марина Хонда. — Під час стажування столичні психологи бачили, наскільки важливою є психоедукація населення. Але, звісно ж, робота Центру враховуватиме наші безпекові виклики та особливості воєнного стану. Вдячна Посольству Канади в Україні за підтримку у створенні цього такого необхідного Центру».

На початку серпня 2022 року київські соціальні працівники та психологи пройшли 10-денне навчання в Ізраїлі у рамках курсу «Перша психологічна допомога людям під час кризи». Під час тренінгу вони відвідали Центр стресостійкості у ізраїльському місті Сдерот.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Попри воєнну скруту, кияни дисципліновано сплачують за комуналку, — КМДА

Вчасна оплата мешканцями столиці за електрику, тепло та воду, дозволяє підтримувати комунальну сферу на належному рівні. Незважаючи на складність життя під час війни, фінансову виснаженість, кияни продовжують оплачувати комунальні послуги.

«Я хочу подякувати містянам за їхню свідомість та патріотизм в цьому плані. Ці кошти одразу перераховуються за газ та на зарплати наших комунальних працівників», — розповів у інтерв'ю ТСН заступник голови КМДА Петро Пантелєєв.

Сьогодні вчасна оплата критично важлива для проходження опалювального сезону та цивілізованого життя мешканців столиці. А їх нині три мільйони шістьсот тисяч.

За його словами, з об'єктивних причин не всі кияни можуть сплачувати стовідсотково за комунальні послуги. Але, попри такий складний час, відсоток оплати населенням Києва достатньо високий.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Висотки над лінією метро на Шулявці не буде: Верховний суд виніс рішення

Гігантський хмарочос з підземним паркінгом хотіли звести прямо над лінією метрополітену.

Висотку на проспекті Перемоги, 50-а (над лінією метрополітену біля метро «Шулявська») не будуватимуть. Верховний суд визнав незаконним дії забудовника. Рішення остаточне і не може бути оскаржене. Про це повідомив адвокат Олександр Дядюк.

Скандал щодо незаконного будівництва розгорівся ще кілька років тому. На початку 2020 року поблизу станції метро «Шулявська» з'явився будівельний паркан. Зелена огорожа починалася від стел міст-героїв і пам'ятника танкістам, які визволяли Київ від фашистів, і тягнулася майже до кіосків з пресою.

Згодом стало відомо, що забудовник «Ексон Прем'єр Шулявська», попри відсутність дозвільних документів, розпочав там будівельні роботи та продаж квартир. Прямо над лінією метро компанія планувала звести хмарочос з двома баштами заввишки 34 та 48 поверхів. Там же хотіли зробити підземний паркінг, а на даху — басейн.

Забудовник вже навіть почав знищувати столичний сквер «Слава танкістам», який «заважав» незаконному будівництву.

Втім незаконні роботи над лінією метро поставили б під загрозу всіх пасажирів, які б проїжджали під цією багатоповерхівкою.

Візуалізація проекту будівлі лун

Тоді ж в департаменті архітектури та містобудування КМДА заявили, що не надавали жодних містобудівних умов на це будівництво. У травні 2021 року стало відомо, що Київрада планує викупити цю ділянку для створення нового парку.

Такий проєкт рішення 19 травня підтримали члени Постійної комісії Київської міської ради з питань містобудування, архітектури та землекористування.

А в жовтні того ж року у Міністерстві розвитку громад та територій України заявили, що забудовники використовують фальшивий дозвіл на проведення будівельних робіт від 30 грудня 2010 року.

Забудовник у суді спробував оскаржити відмову департаменту видати дозвіл на будівництво. 11 листопада 2021 року Окружний адмінсуд Києва частково задовольнив позов ОК «Ексон Прем'єр Шулявська» і зобов'язав чинов-

Візуалізація проекту будівлі лун

ників повторно розглянути заяву кооперативу.

Але наприкінці серпня 2022 року Шостий апеляційний адмінсуд повністю відмовив ОК «Ексон Прем'єр Шулявська» у задоволенні вимог. Забудовник не погодився з рішенням і ініціював подальший розгляд в касаційній інстанції, але безуспішно.

19 січня 2023 року Касаційний адмінсуд Києва відхилив касаційну скаргу ОК «Ексон Прем'єр Шулявська» по цій справі. За даними сайту «ЛУН», роботи на об'єкті не ведуть із лютого 2022 року.

У червні Подільська окружна прокуратура Києва оголосила підозру директору приватного підприємства за незаконне будівництво причалу на березі Дніпра. Площа ділянки становить 0,28 гектара, а її вартість оцінюється у понад три мільйони гривень.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

У КМДА розповіли, які пошкоджені рашистськими обстрілами об'єкти відновлять у цьому році

У столиці завершили роботи з відновлення 11 із 17 житлових багатоповерхових будинків, які пошкодили рашисти. Ще в шести відновлювальні роботи місто планує завершити у першому півріччі 2023 року.

З весни у столиці працювала комісія й за результатами обстеження фахівці встановили 17 найбільш пошкоджених житлових багатоповерхівок. За даними Департаменту економіки та інвестицій, у 2022 році на технічну експертизу та відновлення цих 11 будинків із резервного фонду бюджету Києва було спрямовано 407,5 млн грн.

Департамент економіки також надає відомості по витратах на лік-

відацію наслідків обстрілів столиці. На відновлення ще шести будинків у міському бюджеті передбачено 159,5 млн грн. Відновлюватимуть житлові споруди за адресами: вул. Глибочицька, 13, секція 7; вул. Глибочицька, 13, секція 3; просп. Свободи 8/28; вул. Межова, 24; вул. Межова, 26; вул. Остапа Вишні, 7.

У 2022 році з резервного фонду Державного бюджету для ліквідації наслідків бойових дій у столиці було виділено 200 млн гривень. Кошти передбачались на проведення робіт із заміни вікон та дверей, ремонт дахів та покрівель у пошкоджених житлових будинках. У минулому році на зазначені роботи спрямовано 111,1 млн грн.

Крім того, станом на початок січня 2023 року у Києві відновлено 121 зі 145 об'єктів соціальної інфраструктури, пошкоджених внаслідок бойових дій.

Зокрема, відремонтовані 47 шкіл, 28 дитячих садочків та 46 інших об'єктів, серед яких заклади охорони здоров'я, соціального захисту, культури, спорту та професійної освіти. З бюджету міста Києва на ці роботи у 2022 році було спрямовано 212,6 млн грн. Крім того, вказані об'єкти ремонтувались за рахунок власних коштів закладів і комунальних підприємств та благодійні внески.

Цього року відновлювальні роботи заплановано продовжити у закладі дошкільної освіти комплексного типу (спеціального) № 435 у Подільському районі, у Національному музеї «Київська картинна галерея» та у Національному музеї мистецтв ім. Богдана та Варвари Ханенків у Шевченківському районі, у Музеї видатних діячів української культури Лесі Українки, Миколи Лисенка, Панаса Саксаганського, Михайла Старицького у Голосіївському районі, а також у Київській муніципальній академії естрадного та циркового мистецтва на вул. Жиланській.

На вказані об'єкти у цьому році передбачено спрямувати з міського бюджету 57,6 млн грн.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Потужні генератори надала ЮНІСЕФ

У столиці буде стабільне водопостачання: Київводоканал отримав потужні генератори

У столиці, попри відключення світла, буде стабільне водопостачання. Адже Київводоканал отримав генератори від ЮНІСЕФ для забезпечення своїх об'єктів автономними джерелами живлення. Про це повідомили у Київводоканалі.

«Столиця продовжує потерпати від ворожих атак на енергетичні об'єкти. Забезпечити стабільне водопостачання киян за будь-яких надзвичайних ситуацій — це пріоритет Київводоканалу. Міжнародні партнери активно нам допомагають в цьому», — йдеться у повідомленні.

Отримані генератори вже розподілені на водопровідні насосні станції у великих житлових масивах столиці. Обладнання допоможе забезпечити роботу об'єктів водопостачання у разі можливого блекауту та перебоїв з електроенергією.

Як повідомляв «Вечірній Київ», раніше підприємство Київводоканалу отримало генератор від депутатів Київської ради.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Картку водія Перетяка Олександр Миколайович за номером UAD0000009KS1000, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Картку водія Логачов Андрій Олександрович за номером UAD0000009ESH000, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Картку водія Свершок Валерій Дмитрович за номером UAD0000009KVJ000, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Картку водія Мальченко Максим Олександрович за номером UAD0000007DFL000, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Картку водія Романченко Анатолій Миколайович за номером UAD0000004BNM000, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Картку водія Діхтяр Олександр Васильович за номером UAD0000003R7A001, вважати недійсною у зв'язку з втратою.

Приватне акціонерне товариство «Виробничо-комерційна фірма «АС» (ідентифікаційний код 19026153) повідомляє, що внаслідок ракетного удару втрачено (згоріло) свідоцтво про реєстрацію випуску акцій ПрАТ «ВКФ «АС» реєстраційний №420/10/1/11 дата реєстрації 30.11.2011 року ТУ ДКЦПФР в м. Києві та Київській обл.

Втрачене свідоцтво про право власності на квартиру № 45 по бул. Назележності 7, м. Бровари, видане згідно з розпорядженням фонду комунального майна № 707 від 11.09.1996р на ім'я Сікорська Раїса Федорівна і Чешулько В'ячеслав Миколайович та технічний паспорт на дану квартиру, що є додатком до даного свідоцтва, вважати недійсним.

Втрачене посвідчення №0142 співробітника Київської міської ради Сабадахи Ігоря Олександровича, вважати загубленим.

Втрачене посвідчення учасника бойових дій НР №620718 від 22.01.2021 р., видане Першим прикордонним загonom на ім'я Рубежанський Сергій Миколайович, вважати недійсним.

Диплом спеціаліста КВ №32714619 та додаток до нього виданий ТОВ «Академії адвокатури України» від 27.06.2007 на ім'я Макарова Тетяна Геннадіївна вважати недійсним, у зв'язку з його втратою.

Диплом магістра КВ №35191501 та додаток до нього виданий ТОВ «Академії адвокатури України» від 23.06.2008 року на ім'я Макарова Тетяна Геннадіївна вважати недійсним, у зв'язку з його втратою.

Втрачений диплом КВ №45632787 від 05.07.2013 р. та Додаток до нього, виданий Першим Київським медичним коледжем за спеціальністю «Лабораторна діагностика» на ім'я Подик Юлія Павлівна, вважати недійсним.

Втрачене посвідчення на ім'я судді Іллічівського районного суду міста Маріуполя Донецької області Матвеевої Юлії Олександрівни, вважати недійсним.

За зміст рекламних оголошень відповідає рекламодавець. Реклама друкується мовою оригіналу.

Сексуальне насильство на війні: як Київ допомагає постраждалим і куди звертатися

Серед постраждалих від сексуального насильства з боку окупантів є як жінки, так і чоловіки та діти.

У Києві 20 січня презентували проєкт «Вистоїмо разом. Вдосконалення системи підтримки постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного з війною». Його мета — створити ефективну систему реагування на випадки зґвалтування окупантами на регіональному рівні та надати постраждалим необхідну допомогу.

Вдосконалення системи підтримки постраждалих від сексуального насильства на війні реалізують Український жіночий фонд, «Ла Страда — Україна», ЮрФем спільно з апаратом Урядової уповноваженої з гендерної політики

та Офісом Віцепрем'єрки з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Заступниця голови КМДА Марина Хонда заявила на презентації, що нині міська система готова до роботи з постраждалими від сексуального насильства, пов'язаного з війною.

«Раніше наші фахівці системи запобігання та протидії насильству займалися постраждалими від домашнього насильства, зараз ми допомагаємо жертвам сексуального насильства під час воєнних дій. Ми зрозуміли, що в цьому питанні підхід має бути зовсім інший. Багато хто боїться взагалі про це говорити, дуже часто сам факт визнати, що

такі речі відбувалися є додатково травмуючим для людини. Під час комунікації з психологом людина відкривається лише під час 4–5-ого заняття», — розповіла Марина Хонда.

За її словами, серед постраждалих від сексуального насильства з боку окупантів є як жінки, так і чоловіки і діти. Якщо з такими людьми не займатиметься психолог, то у майбутньому це може мати дуже серйозні наслідки, в тому числі суїцидальні, тому що людині дуже важко це пережити. Втім проблема у тому, що багато хто дуже боїться про це говорити.

Жителі невеликих населених пунктів, де всі один одного знають, бояться, що про їхню ситуацію стане всім відомо. Але насправді

все конфіденційно. Про проблему людини знають лише фахівці, які безпосередньо з нею працюють.

«Це особливий виклик, який потребує нових знань і нових спеціалістів. Саме тому наші фахівці, пройшовши необхідне навчання, показали, що готові до такої роботи і якісно працюють із відповідною категорією постраждалих», — підкреслила Марина Хонда.

Зазначимо, у Києві продовжують працювати бригади соціально-психологічної допомоги. Звернутися за допомогою постраждалі можуть у Службу довіри Київського міського центру гендерної рівності, запобігання та протидії насильству: 15–00 (зі стаціонарного); 044–272-15–00 (з мобільного).

Там постраждалі можуть отримати психологічну, первинну юридичну та правову допомогу.

Після повномасштабного вторгнення росії в Україну проблема насильства стала ще більш помітною. Воно буває не лише фізичним, це і психологічний і економічний тиск. Нерідко насильство чиняють навіть близькі люди.

У Києві протягом минулого року на міську цілодобову Службу «Телефон довіри» надійшло понад 2,5 тисяч звернень щодо домашнього насильства. Більшість звернень були від жінок, втім нерідко за допомогою зверталися і чоловіки.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Презентація проєкту «Вистоїмо разом. Вдосконалення системи підтримки постраждалих від сексуального насильства, пов'язаного з війною». Фото: Олексій Самсонов

З кріпака у меценати: у столиці презентували видання про спадок Григорія Гладинюка

Книжка, присвячена визначному київському благодійнику, видана за підтримки міста та передана у бібліотеки.

Нині вкрай важливо повертати імена знакових для Києва та України постатей, що були стерті з нашої історії. Одним з них є Григорій Пантелеймонович Гладинюк, що належить до промовистого ряду київських меценатів, як Терещенки, Ханенки та Дегтярьов.

Його історія життя неймовірна, адже це людина, яка «себе зробила». Народився 1833 року в містечку Базалії (нині Хмельницька область) в родині селяна-кріпака. Після скасування кріпацтва Гладинюк приїхав до Києва, влаштувався різноробочим у готель «Європейський» де незабаром отримав посаду головного кухаря. Завдяки наполегливості, хисту та харизмі, зміг стати успішним підприємцем. Побудував власний «Готель Гладинюка» на Фундуклеївській (нині в цій будівлі на Хмельницького розташована ІА «Укрінформ»), де частину площі здавав магазинам, заснував першу в Києві туристичну агенцію.

Але прагнув не збагачення, а допомогти містянам. Збудував та відкрив на Батисевій горі притулок для дітей, як почесний опікун 4-ої Київської гімназії дбав про освіту міста. Свій чесний капітал ще за життя вклав у відкриття лікарні для хронічно хворих на Предславинській, 13, розписав на витрати київської пожежної команди, лікарні для чорноробів, міського училища для сліпих, товариства швидкої допомоги.

Цій постаті присвячена книга-дослідження «Спадок Григорія Гладинюка» Таїсії Шаповаленко, що видана Департаментом суспільних комунікацій. Виконавцем

робіт, згідно з тендером, стало видавництво «Саміт-книга».

«У рамках міської програми підтримки книговидавництва за 3 роки ми видали 41 книгу накладом більш як 12 тисяч примірників, що передані до столичних бібліотек. Це проза, поезія, драматургія, дослідження, у тому числі й це видання, — розповів директор Департаменту суспільних комунікацій Роман Лелюк. — Сьогодні, в умовах війни, наша країна потребує героїв, гідних прикладів для наслідування. Саме таким є Григорій Гладинюк. Це взірець справжнього українця, що мав неймовірні організаційні здібності, талант, підприємницький хист. До слова, він є фундатором трансферу — першим запропонував гостям послугу, коли на вокзалі їх чекала карета, яка підвозила до готелю.

Із простого кріпака став успішним чоловіком, що лишив по собі вагомий спадок: лікарні, готель, меценатську допомогу. Відповідальний підприємець, що працював не заради власного збагачення, а задля розвитку міста і суспільства. З його життям та спадком кияни мають змогу ознайомитися у книзі, що є в усіх публічних бібліотеках міста. А завдяки міжнародному бібліотечному проєкту, примірники видання потрапили до Польщі, Литви та Німеччини».

Презентація видання приурочена до ювілею — 23 січня 2023 року виповнилося 190 років із дня народження Григорія Гладинюка. І символічно відбулася у стінах ІА «Укрінформ», у будівлі, де колись був «Готель Гладинюка».

«У книзі розповідається не просто про Григорія Гладинюка, як одного з героїв київської історії. А на тлі тодішнього міського середовища та контингенту відомих людей, — звернув увагу киевознавець Михайло Кальницький. — Зокрема, Володимир Ніколаєв, за проєктом якого збудовано цю споруду. Ми відзначаємо ювілей Глидинюка. У січні 2023-го також виповнюється 150 років з „натуралізації“ Ніколаєва — у 1883 році він обійняв посаду київського міського архітектора».

Присутні відзначали якість оформлення та доступність викладу видання. Як підкреслив директор БО «Бібліотечна країна» Ігор Степурін, для видавництва було великою честю та відповідальністю втілити цей проєкт. Загальний наклад складає 300 примірників. Книга доступна в усіх публічних бібліотеках столиці.

Мільйон на дітей-сиріт

Над виданням кілька років працювала дослідниця Таїсія Шаповаленко, по крихтах збираючи архівні матеріали.

«Прізвище Гладинюка колись почула від Ліни Костенко. Зрозуміла, що це моя місія, написати про нього, — пригадує авторка. — П'ять років працювала в архівах. У ряду київських меценатів, Гладинюк займає особливе місце. Як на мене, його спадок Києву найбільший».

Уявіть, мільйон рублів він віддає на будівництво притулку для тих дітей, яких викидали на вулиці. А таке траплялося дуже часто. Григорій сам дуже рано втратив свого

сина, і йому боліла кожна дитина, яка залишалася на вулиці. За ці гроші він міг би побудувати ще два таких готелі, або власні палаци. У 1915 році на Батисевій горі постає 3-поверхова споруда, розрахована на 100 дітей. Вони виховувалися у притулку до 3 років, а потім передавалися у заклад Михайла Дегтярьова».

Чи буде в Києві вулиця Гладинюка

До слова, у Києві є вулиця Михайла Дегтярьова, але досі немає вулиці Григорія Гладинюка.

«Будівля притулку розташована на вулиці Клінічній. І лише 5 років тому на її фасаді з'явилася його меморіальна табличка. На честь нашого мецената варто перейменувати цю вулицю», — звернула увагу Таїсія Шаповаленко.

Як пояснив Михайло Кальницький, вулиця Клінічна також має свою історію — раніше на ній розташовувалася клініка Київського університету. Вона теж збереглася, але так сталося, що мережа вулиць змінилося, і будівля клініки наразі розташована на іншій вулиці.

Політолог та громадський діяч Олесь Доній висловив пропозицію дати ім'я Григорія Гладинюка іншій вулиці, що розташована поруч, і з якої починається Олександрівська слобідка, — Андрія Головка. Цей радянський український письменник, хоч і класик, але увійшов в історію як вбивця власних дружини та дочки.

Зазначимо, що Григорій Гладинюк та його син були поховані на Байковому кладовищі. Однак у 1960-х цю частину кладовища просто «прибрали», і наразі його могили там немає. Таким чином знищили навіть пам'ять про нього. Як поділилася родичка Григорія Гладинюка Алла Рожова, про видатного чоловіка в родині пам'ятають. Однак публічно згадувати про нього за радянських часів, після «розкуркуленьня», було небезпечно.

Вочевидь, ми тільки починаємо процес повернення знакових імен в історії Києва. Досліджень та подібних видань ще чекають Галагани, Стефан Кульженко, Олексій Якубенко та багато інших меценатів.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»

Місія бандуристів – підтримувати людський дух: «Шпилясті кобзарі» розповіли про силу музики

«Шпилясті кобзарі» – молоді музиканти, які виконують понад сто різних творів у супроводі бандури на свій, «шпилястий» лад, сьогодні допомагають ЗСУ і підіймають дух в тилу.

«Український гурт колоритних та завзятих бандуристів», – так публічно про себе пишуть учасники гурту «Шпилясті кобзарі». Унікальні сучасні обробки відомих творів, віртуозна гра на бандурі, відомість, – все це з'явилося з бажання популяризувати український етнос. Що роблять «Шпилясті кобзарі» у воєнний час? Дають благодійні концерти, допомагають ЗСУ і своїм музикантам, які служать у війську. Підіймають бойовий дух і зв'язку. Журналіст «Вечірнього Києва» поспілкувалась із Сергієм Потієнком, музикантом, бандуристом, учасником гурту «Шпилясті кобзарі».

Створились «по приколу», а працюємо серйозно

– Сергію, якось почула про ваш гурт, що це – кобзарі, які виконують будь-яку мелодію на свій «шпилястий» лад. Як ви зібрались у такий от «бандура-бэнд»?

– Ми хотіли популяризувати інструмент. Показати, що можливості бандури – невичерпні і вона буде сучасна – завжди. Десь у 2010 році, у Ярослава Джуся, нашого художника, виникла ідея створити гурт. Ми зібрались уперше для виступу у талант-шоу. Отак, заради «фану» – це було ще у Стрітівському кобзарському коледжі. Єдиному закладі, де навчають гри на бандурі та старосвітських інструментах: лірі, кобзі, торбані. Ми там навчались та познайомились.

– Пригадую ваш перший публічний виступ – ви одразу «прогриміли»!

– Ми були студентами, це був 2012 рік, кастинг у Дніпрі. Ми були зеленими, але пройшли до пів фіналу. Увійшли до 50-ки найкращих. Це нам відкрило перспективу. Вийшло, що ми створились «по приколу», а займаємось і працюємо ось вже понад десять років серйозно.

– Ви почали з «Червоної рути» публічно, показали нове, своє сприйняття відомої дуже популярної пісні. А як далі з репертуаром, що вибираєте і чому?

– Граємо українські народні пісні, маємо в репертуарі повстанські пісні, бандурні, старовинні твори. Але виконуємо й те, що часто називаємо «музичний шарж» – хоч таке визначення й звучить по-дитячому. У цьому «шаржі» всього намішано, багато векторів у кожному творі. Наприклад, «Ой, чий то кінь сто-

їть» – цю відому пісню ми виконали у стилі босанова, але можемо й у регі зіграти, заміксувати.

Пощастило навчатись у справжніх «глиб»

– Бандура стала дуже популярною, взяти хоча б кількість охочих навчатись гри на бандурі у музичних школах і спеціалізованих закладах. Але ж у кожного, хто обрав саме її – свої аргументи вибору. Які були у вас?

– Така прив'язаність до цього інструменту і відкриття його впливу на історію й культуру України для нас почалась у Стрітівському коледжі. Унікальний навчальний заклад! Він розташований у селі Стрітівка, за 70 кілометрів від Києва. Уявіть, діти живуть окремо від батьків. Гуртожиток поруч зі школою, діти самостійні.

– А хто ж наставники там? Адже судячи з моделі, яку ви описали, для підлітка – навчання в такому закладі це і вибір життєвої моделі, цілей, як музика на це впливала?

– Приїздять туди дуже круті викладачі з Києва з консерваторії, з КНУКіМ. І це дуже надихає учнів. Нас на курс прийшло п'ятнадцять, а лише троє відсіялось. Але це вже вибір не просто інструменту – це означає, що ти так чи інакше все життя присвячуєш українському фольклору.

– Вчителів згадують часто все життя, у вас такі є?

– Звісно, і їх багато. Окремо я би згадав Володимира Кушпета – мій вчитель гри на бандурі та лірі у Стрітівському коледжі. Науковець, автор багатьох праць про кобзарство та лірництво (зокрема «Старцтво». Мандрівні співці-музиканти в Україні), він мені дав велику базу знань.

– Це – легенда! Пригадую його рок-композицію «Пам'яті Шопена».

– Він досліджував традиції мандрівних співців-музикантів, стародавні українські музичні інструменти. Реконструював гру на кобзі Остапа Вересая, торбані Франциска Відорта. Випустив аудіокасету «Воскреслі мелодії України», компакт-диск «Виконавська традиція співців-музик XVII – початку XX ст. Кобза. Бандура. Торбан. Ліра».

– Оце так! Бачу, що «Шпилястим кобзарям» є на що спиратись у своїх творчих експериментах!

– Так і є. Я захоплююсь нашими класиками і сучасними бандуристами, які пишуть власну музику, викладають в університетах, концертують.

Багатьох виконавців зробила відомими саме українська автентика

– Сплеск популярності бандури співпав з такою модою на Україну в самій Україні. Ми дізнались імена молодих виконавців, які будуть своєю творчістю на автентичі і всі помітили наскільки українська автентика сучасна.

– Ми на талант-шоу побачили, як людей захопила бандура. Багато українців взагалі не знали, що це наш український інструмент. Зараз багато виконавців з бандурою популяризують наш унікальний інструмент на високому рівні.

– Кого ще виділяєте у цьому сегменті? За ким з виконавців стежите?

– Зараз багато крутих сольних виконавців та гуртів, які залучають бандуру: Марина Круть, Настя Войтюк, Іван Ткаленко, «Гайдамаки», *Onuka*.

«B&B project» активно просувають народні інструменти. Ми їздимо з концертами, і діти із захопленням слухають і йдуть вчитись.

– У чому секрет популярності саме бандури?

– Її звучання захоплює. Бандура ідеально відповідає мовній поезії, нашому духу.

Кобзарі та військові завжди були поруч

– Кобзарі офіційно входили до складу Запорізького війська. Не забуваймо, що гри на бандурі вчилися від 7-річних хлопчиків, до зрілих військових.

– Співдружність козаків і кобзарів породжувала легенди. Військові часто робили блискучі духовні кар'єри. Вони ставали і митрополитами – як Петро Могила, і відомими богословами. Бандуру називають музичним амбасадором України, її історії та мистецтва.

– Кобзарів знищувала радянська влада... Як вижила бандура?

– Кобзарів знищували ті, хто боявся правди. От вам і сила українського епосу. Як і нині, власне. Радянська влада боялась навіть сліпих старців – інструменту дехто не мав, але мав розум та голос. Так само як рашисти бояться сьогодні бійців з Азовсталі. У своєму інтерв'ю Діанов розповідав, що його до вбиральні вели 12 вертухаїв. Росіяни нас бояться, бо бояться правди...

– У репертуарі «Шпилястих кобзарів» вже багато років є ті пісні, які зараз співає вся країна: від дитсадка – до ЗСУ.

– У нас повстанські та стрілецькі пісні були до того як стали мейнстрімом. Пісню «Ой, у лузі червона калина» ми виконували ще з часів навчання у коледжі, до речі, в оригіналі вона звучить інакше, ніж зараз її виконують. Є й пісня «Ой, там на горі, на Маківці», «Гамалія», багато інших.

Або, ось вслухайтесь у ці слова: «Гей степами, темними ярами йдуть походом грізнії полки Хто відважний – хай іде із нами Лицарями будьте, юнаки!»

– «Гей, степами», українська народна пісня, яка стала повстанською, але увійшла до репертуару професійних колективів.

– Вона дуже актуальна зараз. Ми зробили її у своєму стилі й вона підносить настрої. Твори, які підносять український дух, у нас були завжди!

Для нас Київ – місто-фестиваль

– А скільки пісень ви виконуєте взагалі? Рахували?

– Достеменно порахувати всі неможливо. Якось ми грали та нестандартним весіллі у друзів. Ми відіграли сет 40 хвилин, а потім почалось застілля і ми грали три години, ми позгадували навіть те, що грали в університетах та школах – понад 120 творів!

– А яка є найпопулярнішою?

– Найпопулярнішою з нашого репертуару є пісня «Дзвоник дзвенять» в українському переспіві Оксани Боровець. Ми зробили власне аранжування, зняли відео – і його переглянули понад 7,4 млн разів у Ютубі.

– Як Київ і його поліфонічна культура, не лише музична, впливає на вас?

– Для мене Київ – музична мекка, місто-фестиваль. Він став іншим після вторгнення, але у музичному плані – це велике життя. Тут поєдналась і драма, і просвітлення. Катарсис. Ось що ми переживаємо нині. Місто краси, свободи і любові. Ми тут беремо багато надбань. В «Українському домі» ми провели перший бандурний фестиваль *Bandura Music Days*. Все пов'язано зі столицею.

«Шпилясті кобзарі» виконують «Ой, у лузі червона калина» для батальйону «Свобода» 4 бригади НГУ України на Донеччині.

– Війна відкрила нам нас самих. Зараз кожен на своєму фронті. Кожен робить, що може для перемоги.

– Ми часто даємо благодійні концерти. Були і окремі благодійні тури, як, наприклад, тур Америкою у 2020 році на підтримку поранених бійців, які потребували протезування та лікування.

– Зараз артисти збирають сотні мільйонів для ЗСУ. Ви у цьому залучені також, так?

– Вже після 24 лютого ми їздили в благодійні тури Польщею та Німеччиною, збирали кошти для ЗСУ. Виступали в Україні, в Ізраїлі. Збирали кошти для взводу розвідки, де служить нині наш однокурсник та колишній учасник гурту.

– Ви зустрічали Новий, 2023 рік у Бахмуті, на передовій?

– Їздили разом з мером Києва, Віталієм Кличком. Бійці, до речі, знають повністю чимало з тих пісень, що ми виконуємо. Поруч десь бахає, а ми з ними – співаємо...

– Коли передивлялась ваше відео з Бахмуту у новорічну ніч з бійцями, згадала виступ «Шпилястих кобзарів» у Северодонецьку. Пригадуйте?

– Так, 23 серпня 2021 року на фестивалі «Ти у мене єдина» на центральній площі Северодонецька пісню Володимира Івасюка «Червона рута» з нами одночасно заспівали понад 5200 виконавців.

– Як люди взагалі зараз сприймають вашу музику?

– Чудово, як і раніше. Тепер ми їздимо з виступами і на блок-пости, граємо в підземці, в лікарнях, виступали в Охматдит для дітей. Всі були спрагли до нашого, справжнього, рідного. Така місія бандуристів – підтримувати людський дух.

За матеріалами сайту «Вечірній Київ»